

of the Am. Or. S. 6, 304, Cl. 12. मुरला: = केरला: HALL in Journ. of the Am. Or. S. 6, 327 angeblich nach dem Schol. zu H. 961. — 2) f. शा N. pr. eines Flusses im Lande der Kerala RAGH. 4, 55. UTTARĀ-MAK. 37, 2. sgg. = मुरल्ला TRIK. 1, 2, 31. — 3) f. § Flöte QABDAR. im CKDR.
 मुरलिका f. N. pr. eines Frauenzimmers HALL in der Einl. zu VĀSĀVAD. 37.
 मुरलीधर (मु + धर) m. der Flötenträger, Bein. Kṛṣṇa's QABDAR. im CKDR.
 मुरचार m. N. pr. eines Fürsten der Turushka KATHĀS. 37, 37. sgg.
 मुरवैरि॒न् m. Mura's Feind (वै०), Bein. Kṛṣṇa's oder Vishṇu's
 Git. 10, 9. Spr. 3323. Verz. d. Oxf. H. 240, a, No. 382.
 मुरमिदाबाद N. pr. einer Stadt. = مُرِشَل اباد Kshurīc. 27, 20. 46, 17.
 47, 6. 52, 14. 55, 9. 59, 1.
 मुरहू॒ m. Mura's Tödter, Bein. Kṛṣṇa's oder Vishṇu's CKDR.
 angeblich nach H.
 मुरद m. N. pr. eines Mannes, = دارو Kshurīc. 18, 15.
 मुरारि॒(मुर + आरि) m. 1) Mura's Feind, Bein. Kṛṣṇa's oder Vishṇu's
 Vor. 2, 1. H. 221, Sch. HALAS. 1, 21. Verz. d. Oxf. H. 185, a, 3. KATHĀS.
 18, 21. Spr. 343. Git. 1, 37. BHĀG. P. 3, 7, 14. PĀNKĀR. 4, 1, 29. — 2) N.
 pr. des Verfassers des Murārināṭaka oder Anargharāghava Verz.
 d. B. H. No. 330. sgg. Verz. d. Oxf. H. 137, a, No. 263. 124, b, 7. 163, a,
 s. Spr. 1239. UGGVAL. zu UṇāDIS. 4, 171. 3, 19. SIDDH. K. zu P. 3, 2, 26. N. pr.
 eines Scholiasten der Kātantra-Grammatik COLEBR. Misc. Ess. II, 43.
 मुरारिगुप्त (मु० 1. + गुप्त) m. N. pr. eines Schülers des Kāitanja
 WILSON, Sel. Works 1, 132.
 मुरारिनाटक n. Titel eines Dramas (नाटक) des Murāri, = Anar-
 gharāghava MACK. Coll. I, 110. Verz. d. B. H. No. 331. WILSON, Hindu
 Th. 2, 373. sgg.
 मुरारिमेषु (मु० 1. + भट्ठ) m. N. pr. eines Lehrers HALL 24.
 मुरारिमिश्र (मु० 1. + मिश्र) m. N. pr. eines Gelehrten Verz. d. Oxf.
 H. 238, b, 29. = मुरारि (Verfasser des Murārināṭaka) MACK. Coll. I, 110.
 मुरारिविजय (मु० 1. + वि०) Titel eines Dramas (नाटक) Ind. St. 4, 466.
 मुरु॒ m. 1) N. pr. eines Landes MBH. 2, 578 (so in beiden Ausgg.).
 LASSEN (Z. f. d. K. d. M. 2, 23 und LIA. I, 331, N. 2) und WEBER (Ind. St.
 5, 152) wollen hier मरु॒ st. मुरु॒ lesen. Vgl. मुरु॒श्च. — 2) N. pr. eines
 Daitja, den Kṛṣṇa erschlug (vgl. मुरु॒). MBH. 12, 12936 (मरु॒ ed. Cale.,
 मुरु॒ ed. Bomb.). HARIV. 6803. 6837. 6840. 6843. 9123. VP. 382 (मुरु॒ im
 Ind.). Vgl. मीरु॒. — 3) angeblich eine best. Pflanze (zur Erklärung
 von मीरु॒) Schol. zu PĀR. GRHJ. 2, 5.
 मुरुङ्गी॒ f. *Moringa pterygosperma* Gaertn. SUÇ. 1, 148, 7. 11. 2, 48, 17.
 364, 20. auch मुरुङ्गी॒ 87, 19. 96, 15. 133, 1. 276, 1. AINSLIE 4, 173.
 मुरु॒ PĀNKĀR. 1, 11, 2 fehlerhaft für मुरु॒.
 मुरुए॒॒ m. N. pr. eines Fürsten HALL in der Einl. zu VĀSĀVAD. 34. pl.
 N. pr. eines Volkes Z. f. d. K. d. M. 3, 163. 4, 104. LIA. II, 936. Vgl.
 मरुए॒॒ (auch N. einer Dynastic [मरुए॒॒ gedr.] VP. 473, N. 64. Maροῦνδαι
 ein Volk bei PTOLEM.; s. LIA. II, 879) und मुरुए॒॒. मुरुए॒॒ (?) m. pl. N.
 einer buddhistischen Schule WASSILJEW 230.
 मुरुए॒॒ m. N. pr. eines Berges in Udjāna TĀRAṄ. 46. 313.
 मुरुतापादेश m. N. pr. eines Landes (देश) Verz. d. Oxf. H. 332, b, 20.

मुरु॒श्च m. N. pr. eines Landes (देश) Verz. d. Oxf. H. 332, b, 19. —
 Vgl. मुरु॒ 1. und मरु॒श्च.
 मुर्कू॒ s. मर्कू॒.
 मुर्मिणी॒ f. Kohlenbecken ÇABDAK. im CKDR.
 मुर्मुरू॒ (onomatop.) 1) m. a) Hülsefeuer, brennende HÜLSEN TRIK. 1, 1.
 69. H. an. 3, 597. MED. r. 207. VAIG. beim Schol. zu ÇIC. 6, 6. स्मरु॒-
 ताप्तनं ÇIC. 6, 6. — b) der Liebesgott. — c) N. eines Sonnenrosses H.
 an. MED. — 2) f. शा N. pr. eines Flusses MBH. 3, 14232.
 मुर्वू॒ मुर्विति binden, knüpfen DHĀTUP. 13, 66. — Vgl. मूर्वा॒.
 मुर्वामय॒ s. मूर्वामय॒.
 मुलू॒ मोलैयति pflanzen (रोपणी) DHĀTUP. 32, 63, v. l. für मूलू॒ मोलैय-
 ति वृत्ते लोकः; nach Anderen wachsen (रोक्षो ज्ञमनि) DURGĀD. im CKDR.
 मुलालिनू॒ m. oder उल्लौ॒ f. wohl eine essbare Lotusart AV. 4, 34, 5.
 मुशारी॒ मुशल, मुशल, मुशलिका, मुशलिनू॒ s. मुसठी॒ मुसल, मुशलिका, मुमलिनू॒.
 मुशलालू॒ und मुमलालू॒ astrol. = مصالحة Ind. St. 2, 264.
 1. मुष्॒ मुष्टाति DHĀTUP. 31, 58. hier und da मुषति aus metrischen
 Rücksichten, मौर्याति DHĀTUP. 17, 25, v. l. ved. मौर्य, मुष्याति: मु-
 मोर्य; मौर्याति॒ Sch. zu P. 7, 2, 4. 8, 2, 28. मुषिला॒ P. 1, 2, 8. VOP. 19.
 16, 26, 207. partic. मुषित (= मूषित AK. 3, 2, 37. H. 1483) und मुष्ट॒
 (selten); rauben, berauben, plündern; mit 2 acc. (SIDDH. K. zu P. 4.
 4, 51. VOP. 3, 6) *Jmd. einer Sache berauben; an sich reissen; stehlen,*
 bestehlen: पदमुज्जीतमवसं पषिण गा॒ RV. 4, 93, 4. मुषायद्विष्टु॒ पचतं मद्यी-
 यान् 61, 7. 131, 4. मुषाय मूर्य॒ चक्रमिश्चान् श्रोडसा 173, 4. 6, 31, 3. 2, 20, 5.
 4, 30, 4. 5, 44, 4. मेषथा॒ वृत्ते कंपने॒ 34, 6. उपेद्वाति॒ न स्वं मुषायति॒ er
 nimmt ihm nicht das Seine, sondern gibt noch dazu 6, 28, 2. उन्डुरमुज्जा-
 दशिवस्य मूषा॒: 44, 22. हिनेव॒ पुरा॒ मुषिता॒ वनानि॒ 10, 68, 10, 99, 5, 7, 99, 1.
 VS. 16, 21. नग॒ इव मुषित इव॒ (vgl. नगमुषित) ausgeplündert, ausgezogen
 ÇAT. BR. 4, 2, 2, 16. — मुज्जातामिव॒ चौराणाम् VARĀH. BRH. S. 74, 13. धर्मवै-
 तंसिका॒: तृद्वा॒ मुज्जति॒ धर्मिनो॒ शगत् MBH. 12, 5894. नानचौराणा॒ मुषाति॒
 (sic) पृथिव्याम् LA. (II) 30, 1 (Lesart der Hdsechr.). त्रिय॒: स्वप्रेषु मुज्जतो॒
 bestehend MBH. 16, 57. MĀKKU. 61, 2. KATHĀS. 34, 92. मुषिला॒ धनदम् BHĀT. 7, 97. KATHĀS. 72, 114. वालिशो॒ हिं विषयेन्द्रियैरैर्मुष्यते॒ स्वप्नने॒ च वने॒
 च Spr. 3229. (अशः) मुष्यते॒ धूत्तचेत्कै॒: KATHĀS. 34, 202. अुवामिमन्योस्त-
 नयं ब्राते॒ च मृतमेव च। मुषिता॒ इव वार्जेयं द्वाणुपत्रेण पाएत्वा॒: MBH. 14.
 1970. मुषिता॒ स्म: KATHĀS. 10, 117. 24, 83. 36, 75. 34, 92. 62, 206. 69, 126.
 71, 232. DAÇAK. in BENF. CHR. 194, 1. PĀNKĀR. ed. orn. 31, 13. मुष्टा॒ ईस्म
 PĀNKĀR. 33, 10. मुषित so v. a. *hintergangen* BHĀG. P. 4, 13, 33. 13, 13.
 PĀNKĀR. 4, 3, 199. सुमोर्य नग्मन्दरम् plündern RĀGA-TAB. 3, 268. 168. त-
 वैत्रानुनिशं काशमुज्जात्स च भ्रते॒: bestehlen KATHĀS. 43, 28. मुष्यमाणे॒ —
 रात्रगङ्गे॒ 30. मुषित: कोशः KĀM. NĪTIS. 13, 66. मुषाण रत्नानि॒ stehlen ÇIC.
 1, 51. DAÇAK. in BENF. CHR. 189, 22. तद्वात्स्वर्णसंचयम्॑। सर्वं मुषिवा॒
 KATHĀS. 13, 95. मुषितशेषकोशा॑ 103, 32, 297. एकं नाम जडात्मकस्य मु-
 षितं लावायमिद्वैत्या॑ Spr. 3823. मुष्टमर्य॑ ÇAK. 116. Mit 2 acc.: देव-
 दत्तं शतं मुज्जति॒ SIDDH. K. zu P. 4, 4, 51. VOP. 3, 6. DAÇAK. in BENF. CHR.
 191, 16. berauben, bestehlen, rauben, stehlen in übertr. Bed. so v. a.
 ravir, Jmd. fortreissen, hinreissen: तन्मुखोदमुषितः BHĀG. P. 9, 14, 25.
 मक्ता॒ भयेन॒ मुषितः HIT. 42, 12. मुज्जन्दष्टो॒ ज्ञात्रयाणां मद्याङ्ग॒ इव भा-
 स्त्रक॒: so v. a. blenden MBH. 1, 6815. R. 2, 16, 28 (13, 23 GORR.). तेजसा॒